

Yıllar önce Amerika'da kadınlar sosyal ve ekonomik alanda özgürlüklerine kavuşmak için özverili büyük gösteriler yapmışlar, bunda da başarılı olmuşlardı. O günden sonra da 8 Mart, Çalışan Kadınlar günü olarak kutlanmaktadır. Neden erkekler günü kutlanmaz da kadınlar günü kutlanır? Çünkü zaten her gün erkekler günüdür. .Tüm dünyadaki toplumlarda erkekler egemendir. Erkeklerin fiziksel üstünlüğü, sosyal üstünlüğünü de sağlamış, zamanla da sistemli bir şekilde hegemonyasını pekiştirmiştir. Ülkemizde kadınlarımız hangi koşullarda hayatlarını idame ettiriyorlar, zaman tünelinden geçmişe dönelim.

Müslümanlıktan önce Türk toplumları anaerkil bir anlayışla yönetilirdi. Ailenin reisi en yaşlı olan hatun kişiydi.

Alınacak kararlarda son sözü O söylerdi. Tarlada çalışmaz, ancak çocuklara ve hayvanlara bakardı. Tüm Türk toplumlarında doğurgan olduğu için kutsal sayılırdı.

Toplumlarımızdaki kadınlarımızın yeri bu kadar onurlu ve saygın iken Arap kadınlarının durumu ise içler acısıydı.

Bir deve kadar önemleri yoktu. Sıradan bir eşya gibi alınır satılırdı. Hatta yeni doğan kız çocuklarını diri diri toprağa gömerlerdi.

Müslümanlıktan sonra Arap kadınları eskisine göre daha rahatladılar. Artık bir deve kadar önemliydiler. Kız çocukları diri diri gömülmediler. Erkekleriyle eş-değer olmasa da yarısı kadar sosyal haklar edindiler.

Peki ya Türk kadınları! Müslümanlıktan önceki tüm edinimlerini kaybettiler. Tamamen Arap kültürü ve dinin yaptırımı altına giren Türkler, kendi örf ve geleneklerinden oldular. Bundan en fazla etkilenen ise kadınlar oldu.

Türk kadınının Müslümanlıkla birlikte kaybettiği sosyal haklar onları ezilen, horlanan, toplum dışı insan konumuna getirmiş, zamanla da kadınlarımızın büyük bir bölümü bu aşağılanmayı adeta özümsemişler.

Ve Cumhuriyet! Ve Mustafa Kemal! Onunla birlikte sosyal ve ekonomik alanda sadece kadınlarımız değil tüm ulusumuz kişiliklerini bulmuştur. Doğal ki Atatürk devrimlerinden en fazla yararlanan kadınlarımız olmuştur. Öyle ki Türk kadınına milletvekili seçme ve seçilme hakkı 5 Aralık 1934 yılında verilmişken Avrupa da bazı ülkelerde bu hak çok daha sonra verilmiştir.

“Fransa 1944, İtalya 1945, Yunanistan 1952, Belçika 1960 ve İsviçre 1971”dir.

Kadınlarımız görülüyor ki cumhuriyetimizin ilk yıllarında Avrupa'ya göre daha önce bir takım haklar edinmiş olsa da yurt içinde bu saygınlıklarını koruyamamışlardır. Bunun nedenini kadınlarımızda aramak doğrusu büyük yanlışlık olur. Ancak vurgulamak istediğim bir olgu var! Bir kadın nasıl olur da kendi esaretinin devamını sağlamak için cumhuriyet devrimlerini dışlar. Karanlığı sevmek ya da sever gözükmek, aslında aydınlıktan korkmak değil, yanılmışlığı saklamaya çalışmaktan başka bir şey olamaz.

Bugün öteki Müslüman toplumlara karşın, kadınlarımız, Müslümanlığa rağmen daha sosyal bir yapıdadır. Bu edinimlerini biz erkekler sağlamadık. Kendi bileklerinin hakkıyla aldılar. İnat ve inançla, şevkle emeğin her aşamasında erkeklerin baskı ve tacizlerine direndiler. Yılmadan pervaneler gibi ışığa süzıldüler. Ekonomik alanda özgürlüklerine sahip oldukça yerel ve genel yönetimlerde söz sahibi oldular. Erkeklerin başarılı olamadığı birçok konuda analık itisi onlara yön ve güç verdi.

Dünyanın hangi toplumlarında olursa olsun kadınlarını hor gören, dışlayan, küçümseyenler ne insanlıktan ne de uygarlıktan nasibini almıştır